

Göteborgs tingsrätt

Endast per e-post

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 3

INKOM: 2024-08-16
MÅLNR: T 10612-23
AKTBIL: 74

Mål nr T 10612-23

Kärandena har i sin sammanställning framfört delvis nya uppgifter och kommunen ser skäl att bemöta dessa. Kommunen vidhåller i övrigt allt som tidigare anförts och åberopats.

1 KÄRANDENAS PÅSTÅENDE OM ÅBEROPADE RÄTTSAKTA

1.1 Kärandenas påståenden

- 1.1.1 Båda parter verkar överens om att första rättsfaktumets princip är tillämplig i förevarande fall.
- 1.1.2 Kommunen har gjort gällande att det första rättsfaktumet som kan grunda ett ansvar för kommunen, är lagakraftdatumet avseende gatukostnadsutredningen för det aktuella området där fördelningen av gatukostnaderna, inklusive frågan om uttag av gatukostnader för tillkommande byggrätter, framgick.¹ Till undvikande av missförstånd är det beslutet om antagande av förslaget till gatukostnadsfördelning som kommunen menar preskriptionstiden ska räknas från. Beslutet fattades av kommunen den 17 juni 2009, men överklagades av bland andra kärandena² och vann slutligen kraft i april 2011.³ Det är lagakraftägandet, det vill säga datumet i april 2011, som kommunen menar utgör det första rättsfaktumet.
- 1.1.3 Kärandena gör gällande – i sina senaste skrifter i målet – senare tidpunkter som preskriptionstiden ska räknas från. Kärandena har också gjort gällande att det första rättsfaktumet ”*måste ta sin utgångspunkt i de rättsakta som [de] har*

---

¹ Ab 8.

² Se t.ex. ab 11, s. 8.

³ Se t.ex. ab 12, överst.

åberopat till stöd för sin talan” och att det är de ”som, genom att i stämningsansökan uttryckligen ange vilka omständigheter som åberopas till grund för yrkandet, sätter ramarna för processen och därmed för vilka omständigheter som ska betraktas som rättsfakta”.

- 1.1.4 Påståendena är delvis korrekta. För det första har kärandena som grund för sin talan åberopat rättsfakta som rätteligen talar för vad kommunen gör gällande i målet (se vidare avsnitt 1.2). För det andra kan givetvis även svaranden i ett mål, bland annat genom sina invändningar, föra in ytterligare omständigheter i målet som ska beaktas vid prövningen. Så har skett i förevarande fall genom kommunens preskriptionsinvändning och åberopande av omständigheter hänförliga till den.

1.2 Vad kärandena anfört som grund

- 1.2.1 Till skillnad från vad kärandena nu anför har de under rubriken ”GRUNDER” i sin stämningsansökan åberopat en grund som sammanfaller med den tidpunkt som kommunen gör gällande som det första rättsfaktumet.

3	GRUNDER
3.1	I samband med att Partille kommun den 17 juni 2009 beslutade att anta detaljplan för bostäder i området Hultet, norra delen, har Harald och Sabine Daniels ålagts att betala gatukostnadsavgifter om sammanlagt 487 189 kronor. Av beloppet avsåg 401 671 kronor fyra nya byggrätter som deras fastighet Partille Hultet 1:23 tillfördes genom detaljplanen. Kommunen har därefter, genom faktura den 7 januari 2013, krävt att Harald och Sabine Daniels

- 1.2.2 Kärandena har alltså själva gjort gällande att det första rättsfaktumet för skadeståndet, det vill säga det enligt dem felaktiga åläggandet att betala gatukostnadsavgifter, är beslutet om åläggande av gatukostnadsavgifter. Kärandenas grund i stämningsansökan överensstämmer alltså med vad kommunen gör gällande (även om kommunen anser att det rätteligen borde vara lagakraftägandedatumet som i första hand är aktuell). Redan kärandenas egna uppgifter visar alltså att fordran är preskriberad.
- 1.2.3 Kärandena har visserligen i sina efterföljande inlagor – och efter att kommunen gjort gällande preskriptionsinvändning och redogjort för första rättsfaktumets princip – ändrat sina påståenden och flyttat fram tidpunkten. Kärandena gör dessutom, som det får förstås, att de inte längre åberopar tidigare framförda rättsfakta i den delen. Tingsrätten kan emellertid rimligen inte utan vidare bortse från kärandenas grund, såsom kärandena utformat den i sin stämningsansökan.
- 1.2.4 Till detta kommer att en part givetvis inte ska kunna undgå preskription, genom att underlåta att åberopa vissa rättsfakta – eller under handläggningen utan konsekvens återta redan åberopade rättsfakta – som är nödvändiga för talan, men som kan grunda preskription. Skulle det vara så att kärandenas återtagande av rättsfakta godtas, kan det ifrågasättas om de då har åberopat rättsfakta som är tillräckliga för att deras talan över huvud taget ska kunna bifallas.

2 KÄRANDENAS PÅSTÄENDE OM TOLKNING VID PRESKRIPTION

2.1 Kärandenas påståenden

2.1.1 Kärandena gör gällande att *"om tingsrätten skulle väga mellan två likvärdiga tolkningsalternativ, varav det ena leder till att preskription inträtt och det andra till att preskription inte har inträtt, så bör domstolen stanna för det alternativ som innebär att preskription inte har inträtt"* och har i denna del hänvisat till NJA 2015 s. 862.

2.2 Närmare om rättsfallet

2.2.1 För det första är det ingen tolkning av en bestämmelse som är aktuell i förevarande fall. För det andra är kärandenas påståenden felaktiga och det avgörande de hänvisat till utan relevans redan av den anledningen att avgörandet rörde en avtalsreglerad preskription som dessutom var "korttidspreskription". Vad kommunen gör gällande i målet är den lagstadgade ordinarie 10-års preskriptionen.

2.2.2 Det är naturligt att preskriptionen har en avskärande effekt och att den ibland kan medföra en betydande rättsförlust för en part som hamnar på fel sida tidsgränsen. Detta är emellertid i sig inte skäl för att inte tillämpa 10-års preskriptionen. Det är heller inte det som Högsta domstolen avsett med sina uttalanden i det av kärandena åberopade rättsfallet.

3 MÅLETS FORTSATTA HANDLÄGGNING

3.1 Bevisning

3.1.1 Kommunen är av uppfattningen att samtliga omständigheter i målet, inklusive datum för när olika beslut fattats och innebörden av dem, är ostridiga mellan parterna. Parterna är alltså ense om hela det händelseförlopp som målet avser. Det parterna inte är ense om är vilken rättslig betydelse de olika händelserna ska ha.

3.1.2 Kommunen har mot denna bakgrund inte åberopat någon bevisning i mellandomsfrågorna. Såvitt kommunen förstått är kärandena av samma uppfattning och har inte heller åberopat någon bevisning i mellandomsfrågorna.

3.1.3 Om kommunen missförstått kärandenas inställning i denna del, ber kommunen om ett besked om det så att kommunen kan komplettera sin talan före det att tingsrätten avgör mellandomsfrågorna.

Göteborg den 16 augusti 2024

